

SENTÈNCIA 99-25 DEL 14 DE SETEMBRE DE 1999

CASS. INVALIDESA PER MALALTIA: Per “qualsevol activitat” cal entendre una activitat de naturalesa professional i no simplement la realització de gestos simples de la vida quotidiana.

Ponent: M.I. Sr. Bernard Plagnet

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. Maria Pau M.R. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 22 d'abril de 1998, confirmant en alçada la decisió del 30 de març de 1998, sol·licitant la nul·litat dels dos actes administratius i l'atorgament d'una pensió d'invalidesa per malaltia del grup II amb efectes des de l'1 d'abril de 1998.

2.- En la seva sentència del 8 de març de 1999, el Tribunal de Batlles ha estimat la demanda promoguda per la Sra. Maria Pau M.R. basant-se principalment en les indicacions que figuren en els informes dels perits mèdics.

3.- En el recurs d'apel·lació de data 7 de maig de 1999, la CASS manifesta principalment: que cal aplicar la regla de Balthazard i el percentatge d'invalidesa seria del 67,25%. Els perits s'haurien d'haver limitat a l'avaluació de l'estat de salut de l'assegurada sense entrar a analitzar altres elements, com l'element professional o les circumstàncies personals de la pacient (com l'edat o l'activitat laboral), que només correspon apreciar-los al jutge.

La CASS ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 15 de juny de 1999.

En la seva contesta de data 21 de maig de 1999, la Sra. Maria Pau M.R. manifesta principalment que no pot realitzar cap tipus d'activitat laboral i que presenta un índex d'incapacitat del 90%, tenint en compte la seva edat (52 anys) i la seva activitat professional (responsable d'un bar).

La Sra. Maria Pau M.R. ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 4 de maig de 1999.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Segons l'article 1 del Reglament d'aplicació núm. 18, “la pensió d'invalidesa que resulti d'una malaltia en el sentit de l'article 28 del Reglament Tècnic es pagarà a l'assegurat que sofreixi una disminució de la capacitat de treball d'almenys 2/3”.

En aquest cas, les dues parts estan d'acord en estimar que la Sra. M.R. presenta, efectivament, una incapacitat de més dels 2/3. La CASS així ho reconeix en la seva memòria.

En conseqüència, la sola qüestió plantejada en aquest litigi és l'aplicació de l'article 2 del Reglament d'aplicació núm. 18; es tracta de determinar si la interessada s'ha de classificar dins el grup I o II, “segons acord del Control Mèdic”, per reprendre els termes d'aquest article.

Tercer.- En aquest cas, segons el peritatge mèdic efectuat seguint la petició del Batlle, “la Sra. M. no pot realitzar cap tipus d'activitat laboral. Efectivament tota professió necessita un mínim d'utilització dels membres superiors i un mínim de força muscular, que la pacient no pot garantir”. (veure foli 67).

Cal remarcar que aquesta apreciació dels perits està motivada únicament per consideracions mèdiques.

En la seva memòria, la CASS no ha mencionat cap element que demostrï que la Sra. M. té efectivament la possibilitat d'exercir una activitat professional.

Cal precisar, en efecte, que quan l'article 2, ja mencionat, parla de “invàlids incapacitats per a qualsevol activitat”, cal entendre per “qualsevol activitat”, una activitat de naturalesa professional i no simplement la realització de gestos simples de la vida quotidiana. Una activitat professional suposa, principalment, que l'assegurat pugui realitzar un treball regular.

Aquest no es el cas de la Sra. M. i la sentència del Batlle ha de confirmar-se.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la CASS.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que l'agent té dret a l'atorgament d'una pensió d'invalidesa per malaltia del grup II a partir de l'1 d'abril de 1998 i al reembossament de les cotitzacions efectuades des d'aquella mateixa data.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.